

31te Møde.

Løvedagen d. 11. December.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Finansministeren har underrettet mig om, at han agter at forelægge Thinget Udkast til Lov om Afhændelsen af omtrent 34 Tønder Land af Jægersborg Hegn.

Fremdeles har Indenrigsministeren underrettet mig om, at han agter at forelægge Thinget Udkast til Lov om Færøernes Lagthing.

Vi gaae derefter over til Dagsordenen. Den første Sag paa samme er Udkast til Lov om Ændringer i Loven af 7de Februar 1851 angaaende den sydfste Toldgrændses Ophævelse og Brænderi- beskatningens Forandring m.m. Det er til anden Behandling *) Sagen foretages. Der er intet Ændringsforslag fremkommet til denne Behandling udenfor det, som af Udvalget er stillet i dets afgivne Betænkning til en ny § 3. Jeg skal først sætte §§ 1 og 2 under Forhandling; § 3 vil derefter særligt blive sat under Diskussion. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet.

Ordføreren (Tang): Jeg har for Dieblisset ikke Noget at bemærke.

Krabbe: Da Udvalget ikke har havt saa Betænkneligheder ved at tiltræde det ærede Thing, i det mindste for Dieblisset, at vedtage det foreliggende Lovudkast, skal jeg, idet jeg tillader mig at henholde mig til den ærede Ordførers Dyringer og forøvrigt at henvise til Udvalgets Betænkning, endnu nærmere udhæve nogle af de Grunde, som desuagtet have bestemt Udvalget til at slutte sig til Udkastet. Med Undtagelse af den ærede Ordfører, som selv er Eier af et stort Landbrænderi, var Udvalgets Majoritet ikke i Besiddelse af saa tilstrækkelig Kundskab til Brændeviinsbrænderiernes Drift og Indretning og den Maade, hvorpaa de controlleres, at det derom kunde have en fuldkommen begrundet Mening. Vi

henvendte os derfor til Mænd, hvis Stilling var os Borgen for, at de meddeelte Oplysninger vare fuldkommen paalidelige, og vi modtoge desuden fra flere af de større Brænderieiere i Kjøbstæderne saadanne Meddelelser, at vi overhøedes om, at den ved Lov af 7de Februar 1851 indførte Beskatningsmaade, navnlig af sikkale Hensyn, var uhen- sigtmæssig og uholdbar, da det uden Overdrivelse kan antages, at Statskassen derved idetmindste har lidt et Tab af imellem 30 og 50 pCt. Ved at indføre Tidsbeskatning var det aabenbart Lovens Hensigt, at hver enkelt Brænding skulde beskattes; men Loven forudsatte, at der i de Brænderier, som vare forsynede med Hjælperedskaber, udfordredes 3 Døgn, og i de Brænderier, som ingen Hjælperedskaber havde, 4 Døgn til at fuldføre een Brænding; men Erfaring har vist, at i disse 3 og 4 Døgn kan idetmindste een Brænding endnu tilendebringes. Statskassen fik saaledes ingen Afgift af den ene af disse to Brændinger, da Loven indrømmer Brænderieieren fri Raadighed over sit Brænderi i den Tid, han afbenytter det, beregnet esten en Række af Brændinger, fuldendte i 3 og 4 Døgn. Imidlertid er den Fordeel, som Brændeviinsbrænderne derved have indvundet, ikke saa betydelig, som man virkelig skulde troe; thi for at tilendebringe disse flere Brændinger er det nødvendigt, at Gjæringsprocessen forceres saaledes, at man saa hurtigt som muligt kan udtømme Mæsketarets Indhold, for igjen at foretage en ny Indmæskning; men ved denne Forcering spildes en meget betydelig Deel af det indmæskede Materiale. Det er derfor et almindeligt Ønske, navnlig blandt Brændeviinsbrænderne i Kjøbstæderne, at den nuværende Beskatningsmaade forandres, og Driftsplanssystemet indføres; kun nære de Frygt for, at Controllden paa Landet ikke er saa tilstrækkelig, at det kan undgaaes, at Landbrænderierne ved Smugbrænding vinde en Fordeel over Kjøbstadbrænderierne, og at disse derfor ikke ville kunne konkurrere med dem. Men, hvis det kan antages, at Controllden, hvad man dog vel maa indrømme ikke er tilstrækkelig, da Personalet ikke er saa talrigt i Provindskjøbstæderne, at det saaledes som i Kjøbstæderne selv daglig kan inspicere Brænderierne, vil dog aabenbart

*) Sagens 1ste Behandling findes Gyaltte 415 ff.